

РЕШЕНИЕ

№ 4439

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4106** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. И. А., [ЕГН] от [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, срещу съдебно решение от 19.12.2012 г. на СРС, Н0, 23 - ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 7732 по описа за 2011г. С обжалваното съдебно решение е потвърдено наказателно постановление № 2957/02.02.2011г. на началника на АНД при отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касационния жалбоподател е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева, на основание чл. 177, ал. 1 т. 2, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 150 а, ал. 1 от ЗДвП.

Касационният жалбоподател иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и постановяване на ново съдебно решение, с което да се отмени издаденото наказателно постановление. Правят се възражения за несъответствие между акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление относно правната квалификация и изложената фактическа обстановка. Оспорва се размера на наложената глоба в максималния предвиден такъв в чл. 177, ал. 1 т. 2, предл. 2 от ЗДвП.

Ответникът по касационната жалба не представя становище и не се представлява в хода на съдебното производство пред настоящата инстанция.

Представителят на СГП, който участва в съдебното производство дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана.

Административен съд София – град, X. – ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на съдебното решение с материалния закон. Касационната инстанция установи, че решението е произнесено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Решението на въззивния съд е в съответствие с приложимия материален закон.

За да потвърди наказателното постановление съдът е приел, че на 09.01.2011г. около 15,30 ч. в [населено място], П. И. А., [ЕГН] е управлявал лек автомобил „Пежо 206” с ДК [рег.номер на МПС] като при спиране за проверка от служители на СДВР е установено, че водачът на автомобила управлява МПС, без да притежава свидетелство за управление на МПС. Свидетелството за управление на МПС му е отнето със ЗППАМ № 20071/07.07.2008г., към 09.01.2011г. касационният жалбоподател е с отнето СУМПС. Фактите са установени и доказани със събраните в хода на административно - наказателната процедура доказателства, с разпита на актосъставителя и с писмо от МВР – СДВР, отдел „Пътна полиция”, от което е видно, че към 09.01.2011г., П. И. А. не е притежавал валидно СУМПС.

Правилно, обосновано и законосъобразно е прието, че е извършено нарушение по чл. 177, ал. 1 т. 2, предл. 2 от ЗДвП. Санкционираното лице е управлявало МПС, без да притежава валидно свидетелство за управление. Свидетелството за управление му е било отнето от МВР- Р..

Не са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, които да са основание за отмяна на наказателното постановление. Обосновано въззивният съд е приел, че словесното описание на нарушението в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съответстват напълно от фактическа страна и осъществяват фактическия състав на нормата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. Посочената норма изисква водачът на МПС, за да управлява автомобила да притежава валидно свидетелство за управление на МПС. В случая свидетелството за управление на МПС на водача е отнето и към датата на проверката от контролните органи касационният жалбоподател е управлявал МПС без валидно свидетелство за управление на МПС. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, както в случая е посочен за нарушен текста на чл. 150 от ЗДвП, вместо чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението и автора на деянието. Предвид това, не може да бъде споделен довода, че посочването на чл.150 от ЗДвП в акта за установяване на административно нарушение и чл.150а, ал.1 от ЗДвП в наказателното постановление представлява нарушение от категорията на съществените и обуславя отмяната на наказателното постановление. Правото на защита на посоченото за нарушител лице не е засегнато. Независимо от различния

цифров израз на нарушените разпоредби в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, словесното описание на същите съответства на извършеното деяние.

Не е налице и твърдяното нарушение на процесуалните правила в административно-наказателното производство. В акта за установяване на административното нарушение и в наказателното постановление са описани достатъчно конкретно извършеното противоправно деяние от обективна страна, механизма, времето и мястото на извършването му и неговото авторство.

Настоящата съдебна инстанция приема за неоснователно възражението относно определения размер на наказанието. Размерът на глобата за нарушение по чл. 177, ал. 1 т. 2, предл. 2 от ЗДвП е от 100 лева до 300 лева. В случая е наложена санкция в максимален размер, предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и преобладаващи отегчаващи вината обстоятелства. Касаторът е управлявал МПС след като му е било отнето СУМПС, налице са предходни нарушения на ЗДвП, което определя превес на отегчаващите отговорността обстоятелства, съгласно чл. 27 от ЗАНН и размерът на наложеното наказание е справедлив и съответства на целите по чл.12 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното, обжалваното съдебно решение следва да бъде изцяло потвърдено.

Воден от горното, Административен съд София - град, X. - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 19.12.2012г. на СРС, НО, 23 - ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 7732 по описа за 2011г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.